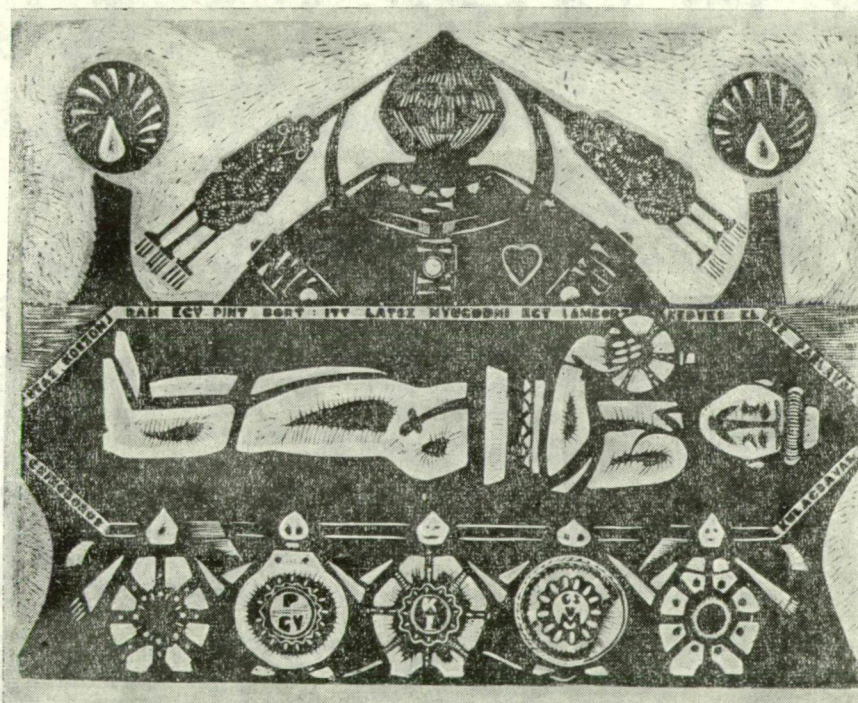

PAPP GYÖRGY

A másik teremben Papp György grafikusművész első önálló kiállítását láthatjuk. Műveiben az utóbbi időben nála is a népművészet inspiráló hatásával találkozunk.

Időben régebbiek a rajzok — filctoll és tusrajzok —, melyeknek technikája kedvez a stilizált elemekből álló népi képépítkezésnek — ezek vezették el a népművészet formai elemeinek a felhasználásához.

A kiállítás anyagának jó része színes linómetszet. Az 1970-es Nyári Tárlat díját ezek a színes linómetszetek érdemelték ki. A képek indítómotívuma legtöbbször olyan népballada vagy népdal, amellyel a művész szellemi rokonságot érez. A művek vallanak arról, hogy alkotójuk szereti a népművészetet, a magyar népművészeti alkotásokat, s a magyar népi ábrázolóművészet szűkszavúsága, a díszítő motívumok stilizáltsága, a balladai tömörség példamutató számára. Nem illusztráció igényével készülnek ezek a művek sem, önálló műalkotással találkozik a néző, amely a műfaj sajátosságaival, kifejezési eszközeivel, egy új képi megfogalmazású mondanivalót hordoz.

A színes linómetszetek közül a *Görög Ilona* és a *Barcsay* az elsők. Ezeken az első műveken a cselekmény még direktbb kifejezést kap, a ballada cselekménye jóformán végigvezethető a művön. A képi megfogalmazást még kísérő szöveggel támasztja alá a művész, mint a pásztorművészek. A kísérőszöveg Papp György műveiben is szervesen kapcsolódik a kompozícióba, így például a Csokonai ihlette *Sze-relemdal a csikóbőrös kulacshoz* című művén a főalakot fogja körbe a szöveg. Ez a kísérőszöveg a későbbi műveknél már elmarad, a művek szimbólumjellege egyre erősödik, s a kifejezési mód mindinkább a szürrealizmus felé halad (pl. Egy asz-zonynak kilenc fia).